

Šmílův DAF

13. adar 5770
27. únor 2010

začátek šabatu: 17:20
konec šabatu: 18:28

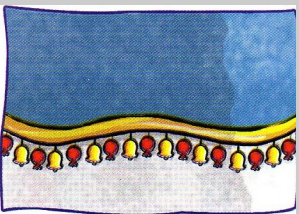
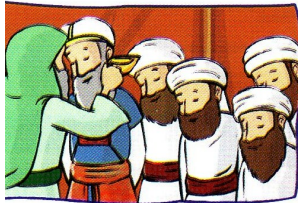
Tecave, šabat Zachor, Purim

Časy pro tento týden

čas tfilin od 5:44 | šma jisrael do 8:32 | mincha od 12:42
západ slunce 17:40 | tři hvězdy 18:12

DAF píše Jan Divecký a vydává pražský rabinát.

Plnou verzi DAFu a kompletní archiv čísel můžete nalézt na www.doopravdy.cz/daf

		
Bůh přikázal synům Izraele přinést čistý olivový olej k zapalování věčného světla v Miškanu.	Moše dostal za úkol pomazat Aharona a jeho syny na KOHENY a obléknout je do zvláštních šatů.	Velekněžské roucho se skládá z: náprsenky, suknice, kalhot, košile, pláště, turbanu, pásku a čelenky.
		
Náprsenku zdobilo 12 kamenů ve čtyřech řadách, do nichž byla vyryta jména synů Izraele.	Modrý plášť měl lemování se zlatými zvonečky a granátovými jablíčky z látky.	Aharonovi synové nosili košile, kalhoty, turbany a pásky. Jejich zasvěcení trvalo sedm dní.

Alijot v kostce

Kohen: Příprava čistého olivového oleje nutného k zapalování Menory. Aharon a jeho synové jsou vybráni ke kohenské službě, k čemuž potřebují speciální roucha. EFOD (ozdobná zástěra).

Levi: CHOŠEN – náprsenka obsahující 12 kamenů s vyrytými jmény kmenů Izraele a s URIM a TUMIM (42 písmen Božího jména) vloženými do záhybu.

Šliši: MEIL – blankytný kabátec. CIC – čelenka, štít s nápisem KADOŠ LAŠEM, který nosil Velekněz na čele. KUTONET – košile. MICNEFET – turban. AVNET – pásek.

Revii: Zasvěcení Aharona a jeho synů.

Chamiš: Sedmidenní zasvěcování Miškanu.

Šiši: Denní oběti (TAMID) – ráno a odpoledne.

Švii: Vnitřní zlatý oltář k pálení KETORETu (vonných bylin, kuřidla, kadidla).

Maftir (druhý sefer, 5M 25:17-19): Paršat Zachor připomínající Amalekovu podlost.

Haftara (Šmuel 1 15:2-34): Šaulův pokus naplnit příkaz „vymazat památku na Amaleka“.

Máme na Purim skutečně povinnost opít se do němoty?

V Talmudu se píše: „CHAJAV INIŠ LIVESUMEJ BIPURIA AD DELO JADA BEJN ARUR HAMAN LEBARUCH MORDECHAJ“. S významem těchto slov si lámou hlavu mnohé autority. Zatímco na Pesach to máme snadné, halacha jasně stanoví čtyři poháry vína, na Purim máme nejasnou hranici „nerozeznání mezi prokletím Hamana a požehnáním Mordechaje“. Talmud také užívá zvláštní sloveso LIVESUMEJ, které vychází ze stejného kořene jako BESAMIM – vonné koření. Máte tedy pít tak, abychom to cítili? Nebo aby to z nás bylo cítit? Stačí jen jeden doušek? Rav Avraham Abele ben Chajim haLevi Gombiner si v sedmnáctém století všiml, že oba výrazy (ARUR HAMAN a BARUCH MORDECHAJ) mají stejnou gematrii 502. Je to snad náznak? Navíc – jaký je rozdíl mezi porážkou zla a vítězstvím dobra?

Mimochodem, na Purim máme čtyři skutečné povinnosti (dopolední hostinu, večerní a ranní četbu Megily Ester, podarování chudých a pohoštění přátel). Bylo by škoda pít večer tak, abych na to zapomněli.

Uzi Kalchhaim: Beer Meged Jerachim – Purim

„Nejen člověk, celý národ lze poznat podle poháru.“

V traktátu Eruvin (65b) se dočítáme, že: „Podle třech věcí lze poznat (povahu) člověka – při pitce, když má platit a když se rozčílí, což hebrejščina dokáže vyjádřit třemi podobnými slovy (KOSO, KISO, KAASO). Podle rav Kooka se však podle „poháru“ dá poznat podstata celého židovského národa, protože se neradujeme jako jiné národy. Jak dokládají slova Rava: „Když Židé jedí a pijí, zahajují hostinu slovy Tóry a požehnání.“ Podstatou radosti Izraele bývá duchovní stránka věci, proto oslavu zahajují slova Tóry. A Rambam dokonce výše uvedené přetavil do halachy, když napsal: „Když člověk jí a pije a raduje se ve sváteční době, nemá to přehánět ani s vínem, ani s mírou lehkomyšlnosti, protože v přemíře alkoholu a rozvernosti nespočívá radost (SIMCHA), ale hloupost. Nikdo nám nepřikázal, abychom se vlivem pití a legráček proměnili v hlupáky. Naopak, naším úkolem je radost ze služby Stvořiteli světa, jak je psáno v Tóře (5M 28:47): „Protože jste nesloužili svému Bohu v radosti.“

„Kdo vzpomíná na hradby izraelských měst, nemůže být Achašverošovým otrokem.“

Když se Izrael vydal na svou dlouhou pouť galutem, vybavil ho prorok Jirmejahu těmito slovy: „Stavte domy a bydlíte v nich, sázejte stromy a jezte jejich plody. Berte si ženy a plodte s nimi děti. Přejte si mír pro místa, kam vás posílám, a modlete se k Bohu za města, v nichž budete žít, protože jejich mír je i vaším mírem.“ A Židé si vzali jeho slova k srdci. Lze ale radu pro jednu chvíli nouze považovat za věčný příkaz? Lze snad pro zájem o přechodné bydliště zapomenout na Jeruzalém?

Velikáni zlatého španělského věku, v době duchovního rozmachu, nahlíželi na sebe sama jako na „vězně vlastních nadějí“ a toužili po Cionu tak, že se vzdávali všech svých pozemských statků a vydávali se pěšky do „opuštěných zákoutí, která bývala plná Božího slova“. A nelitovali pak opuštěných ovocných stromů, které zanechali ve Španělsku. A doslova proklínali blahobyt, který otupil v židovských myslích touhu po zemi Izrael.

V době purimového zázraku se však měly věci jinak. Ačkoliv byla ještě Jirmejahova slova čerstvé paměti, Židé v Persii si uvědomovali, že žijí v cizí zemi. Jak se píše v knize Ester: „V Šušanu žil Žid, jeden z těch **vyhnanců**, kteří byly **vyhnáni** z Jeruzaléma společně s králem Jechonjou, kterého **vyhnal** Nevukadnecar.“ Každý, kdo má ucho citlivé k tanachickým textům, slyší ve výše uvedené větě hluboký smutek prostupující do všech zákoutí duše vyrvané z vlastní země. Takto se cítí syn vyhnáný od otcova stolu.

Tato perská generace zažila zázrak srovnatelný jen s východem z Egypta, jak dokládá Talmud v traktátu Megila (14a): „Opěvujeme-li osvobození z otroctví a získání svobody, tím spíše se musíme radovat z nabytého života a záchranu před jistou smrtí.“ Přesto neustanovili rabíni té doby slavnostní modlitbu Halel, protože se purimový zázrak nestal v zemi Izrael. Ani ve chvíli hluboké radosti nezapomněli perští Židé na to, že žijí v galutu, v cizí zemi.

A co víc, když nařídili povinnost číst na Purim Megilu po všechny generace, spojili tuto povinnost se zemí Izrael a určili, že tak, jako se v Šušanu obklopeném hradbami čte Megila až patnáctého adaru, tak se bude číst patnáctého adaru ve všech městech, které měly hradby v době, kdy Jehošua bin Nun vstoupil do Izraele.

Nyní můžeme lépe porozumět výše uvedeným slovům. Ten, kdo i v době svého vrcholného úspěchu v galutu vzpomíná na zemi Izrael a klade ji na vrcholek své radosti (ROŠ SIMCHATO), nemůže zůstat Achašverošovým otrokem.

Sidra v číslech | Aktuality | Pravidelné šiury

20. sidra v Tóře (z 54), 8. sidra v knize Šemot (z 11), 10 paršiot, 2 otevřené, 8 zavřených, skládá se z 101 vět, 1412 slov a 5430 písmen, obsahuje 7 MICVOT, 4 příkazy a 3 zákazy
Mišna Jomit: Mikvaot 9:3-4 | Daf Jomi: Sanhedrin 15 | **v neděli je Purim**

Purim Fluxx

V roce 2010 jsme pro přátelé a fanoušky připravili malý dárek v podobě 51 karet purimové verze hry Fluxx.

Dárek je přirozeně **zdarma** a jeho hlavním cílem je *potěšit a pobavit* hráče.

Nižší počet karet (obvyklé verze mají dvojnásobek karet) samozřejmě ovlivňuje hratelnost tohoto rozšíření (ale která jiná hra má pravidlo "Před tahem si dej panáka nebo dej fant"?), proto doporučujeme karty přimíchat k některé z oficiálních verzí hry [Fluxx](#), nejlépe k [základní](#) nebo [mart'anské](#) verzi.

Základní informace

- Purim Fluxx je vhodný pro 2 až 6 hráčů mírně rozveselených hráčů
- Vhodný je každý věk, pokud je purim :)
- Průměrná hra trvá 10-20 minut
- Balíček obsahuje 51 celobarevných karet včetně jedné s pravidly
- Hra je v celá v češtině

Hru Fluxx vymyslel [Andy Looney](#), purimovou verzí zamořil svět Jan Divecký, svobodný pán z [Mwe.cz](#), za pomoci studentů [Lauderova gymnázia](#). Za pomoc děkujeme všem [Šíleným králíkům](#), zejména Karlovi za dokonalou technickou podporu nedokonalému projektu.

POZOR! Jak se ke kartám Purim Fluxxu dostat? Nejdřív si všechny karty Purim Fluxxu prohlédněte v PDFku ([zde](#)) a pokud se vám líbí, napište nám [email](#) a my vám obratem pošleme otevřený PDF, které si budete moct vytisknout.

Pokud se vám hra líbí, můžete nás podpořit malým darem. Mezi dary, které máme obzvlášť rádi, patří: převod jakékoliv částky na náš účet: 670100-2200149837/6210, případně jakýkoliv nákup a propagace našich [her](#), například v eshopu [Dům her](#).

Další varianty hry, které nabízíme:

- [základní verze hry Fluxx](#)
- [EcoFluxx](#)
- [Monty Python Fluxx](#)
- [Martian Fluxx](#)
- [Family Fluxx](#)
- [Zombie Fluxx](#)
- [konopný Stoner Fluxx](#)

Nejdůležitější odkazy:

- [Uzamčené PDF se všemi kartami Purim Fluxxu](#)
- [Univerzální pravidla hry Fluxx a FAQ v PDF](#)
- [Blog hráče](#)

רב ירון בן-דוד: אהבת אחים

אלה שחושבים שצריך להחליף את שיטת הממשל בישראל כדי שתהיה ממשלה יציבה, יכולים להציץ במגילת אסתר ולראות איך הדברים נראים שם: מתברר שגם לאחשורוש לקח זמן רב להרכיב קואליציה, והמחיר היה הרבה יותר גבוה ממה שמקובל במקומותינו: אחרי שלוש שנים של מו"מ, הוא עושה משתה של חצי שנה לכל הפוליטיקאים, ואח"כ עוד שבוע לאלו שהיו בשושן. נחלקו חז"ל (מגילה יב, א) האם אחשורוש היה מלך חכם או טיפש. קודם הוא עשה משתה לכל שריו ועבדיו מכל מדינות מלכותו, ורק אח"כ הוא עשה משתה קטן יותר - בן שבוע בלבד - לכל העם הנמצאים בשושן. המחלוקת היא האם באמת נכון לפנות קודם לאלו שרחוקים ממנו, מכיון שלגביהם יש חשש גדול יותר למרד, ועדיין לא לפנות לשותפים הטבעיים שלו, אשר מונחים בכיסו בין כה וכה, או שעדיף לפנות קודם לשותפים הטבעיים, כדי שאם ימרדו בו האחרים - עדיין יישאר לו רוב חוסם.

הגמרא מניחה שהאנשים שבשושן אוהבים את המלך בגלל הקרבה הפיזית. ככל שאדם קרוב יותר, הוא אוהב יותר. אבל פעמים רבות המציאות הפוכה. אין לך שני אנשים קרובים כאחים שגדלו יחד. ובכל זאת, כמעט כל האחים בתנ"ך שנאו זה את זה. ואולם, ישנם שני אחים אשר מסמלים את האהבה הגדולה ביותר, והם משה ואהרון. אומר דוד המלך בתהלים (פרק קלג): "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כשמן הטוב על הר' אשר ירד על הזקן זקן אהרן שי' רד על פי מדותיו".

הקשר המיוחד שבין משה ואהרון מתחיל בדברי ה' למשה: "וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו". אומרים על כך חז"ל (שבת קלט, א): "בשכר וראך ושמח בלבו זכה בחושן המשפט על לבו". מכל הדברים הגדולים שקיבל אהרון, חז"ל אומרים שדוקא החושן, שאותו מקבל אהרון בפרשתנו, הוא השכר בעבור שמחתו. מה הקשר בין שמחת אהרון כשהוא ראה את משה לבין חושן המשפט?

מסביר הר"ן (בדרוש השלישי) שאדם אחר בנעליו של אהרון היה עלול לקנא במשה על כך שהוא - האח הצעיר - קיבל את הנבואה, ואילו אהרון לא זכה לכך. יתרה מזו: חז"ל אומרים (תנחומא שמות כד) שבמשך כל השנים שמשה היה במדיין היה אהרון הנביא של כלל ישראל, והנה אומר הקב"ה למשה שדוקא הוא יהיה זה שיוציא את ישראל ממצרים. זו הסיבה שמשה סירב בהתחלה לקבל את השליחות, מכיון שהוא לא רצה לפגוע באחיו. אבל אהרון - לא רק שלא קינא במשה - אלא אף שמח. והתורה מדגישה שלא היתה זו שמחה מהשפה ולחוץ, כי אם גם שמחה בלב. לכן שכרו של אהרון, במידה כנגד מידה, היה דוקא לקבל את חושן המשפט ובו האורים והתומים. האורים והתומים היו מעין נבואה שהיתה בידי הכהן הגדול, כשכר על שמחתו כשאחיו התמנה להיות אב הנביאים.

אבל ישנו גם צד שני לאותו מטבע: בפרשתנו גם מצטוו משה לנהל את כל ענייני הקרבנות בחנוכת המשכן. דוקא הוא, ולא אהרון, זוכה לחנוך את המזבח. כשם שאהרון הופך להיות נביא במצבים מסוימים, כך משה הופך להיות כהן גדול במצבים מסוימים. הסיבה לכך היא אותה סיבה: כשהתמנה אהרון להיות כהן - משה לא רק שלא קינא בו, אלא הרגיש כאילו הוא עצמו קיבל את המינוי. כך אומרים חז"ל (ויקרא רבה ג, ו) על הפסוק: "כשמן הטוב על הר' אשר ירד על הזקן זקן אהרן שי' רד על פי מדותיו" - וכי שני זקנים יש לו, שצריך לומר "הזקן זקן אהרן"? - אלא, כיון שראה משה את שמן המשחה שירד על זקנו של אהרון, היה שמח כאילו על זקנו הוא יורד. אגב, הגמרא (זבחים קב, א) אומרת שהתכנית המקורית היתה שמשה יהיה כהן ואהרון לוי, אבל בגלל סירובו של משה נטל אהרון את תפקיד הכהונה. למרות זאת, משה אינו מקנא באהרון אלא שמח בשמחתו.

אהרון שמח במינויו של משה לנביא - וממילא קיבל גם הוא צד מסוים של נבואה. משה שמח במינויו של אהרון לכהן - וממילא קיבל גם הוא צד מסוים של כהונה.

אמר פעם חכם אחד: אם אתה רוצה לחיות את כל חיךך בשמחה - שמח בשמחתם של אחרים. הרי לכל אדם קורים דברים רעים במהלך חייו, ולא יכול להיות שיהיה לך רק טוב. אבל בכל רגע נתון קורה משהו טוב למישהו בעולם. אם אדם מרגיל את עצמו לשמוח בשמחתם של האחרים - השמחה שלהם היא השמחה שלו.

הפסוק השלישי והאחרון באותו מזמור תהלים שציטטנו הוא: "כטל חרמון שי' רד על הר' ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם" לא ברור, לכאורה: כיצד יכול הטל של החרמון לרדת על הר' ציון? - התשובה היא שאם אתה יושב בציון ואכפת לך מהטל שירד בחרמון, אתה יכול להרגיש כאילו הטל יורד עליך.

את המחזור בגשמים מרגישים בכל ארץ ישראל, ולכן גם שמחת הגשמים - בין אם ירדו בחרמון ובין אם ירדו בציון - קיבלנו כולנו. ומי יתן ומזכה תמיד לדעת לשמוח כל אחד בשמחת השני